

Даний напрямок є наймолодшим з представлених вище, що має на увазі його подальше опрацювання, залишаючи цю нішу поки мало затребуваною, особливо в Україні.

Література:

1. Ботнарюк М.В. Партнерские взаимоотношения – императив ведения логистического бизнеса. *Общество: политика, экономика, право*. 2011. № 1. С. 53-57.
2. Титюхин Н. В чем различие между 1, 2, 3, 4 и 5PL-провайдерами. *Транспортная логистика*. 2007. № 10. С. 35-43.
3. Резер С.М. Контейнеризация грузовых перевозок. М.: ВИНТИ РАН, 2012. 678 с.
4. Лёвин С.Б. Сущность технологических терминов 3PL и 4PL и принципы функционирования предприятий на их базе. *Транспорт: наука, техника, управление*. 2015. № 7. С. 50-53.

ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Щеклеїна А.О.

*Науковий керівник: Шершенюк О.М., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Важливе значення для підприємницької діяльності організацій мають формування витрат виробництва і їх облік – це важливо не тільки у зв'язку з тим, що неправильна організація витрат веде до катастрофічних наслідків, а також і з тим, що підприємство несе витрати у виробництві товарів і послуг, які є важливою характеристикою діяльності.

Кожен досвідчений керівник розуміє, що мінімізація витрат – це головний чинник максимізації прибутку і зміцнення конкурентних позицій, але причини низької віддачі від виробництва достатньо складно виявити, якщо до самої організації цих витрат не приділяється достатньої уваги.

В умовах сучасних світових інтеграційних тенденцій в процесі господарської діяльності формуються витрати підприємства в цілому та його структурних підрозділів. Більш детально класифікацію витрат підприємства показано на рис. 1 [1-2].

У виробництві є такі підходи, які використовують для вирішення задачі класифікації витрат і розділення змішаних витрат:

– суб'єктивний – припускає вольове віднесення витрат до змінних або постійних, базуючись на неформальному досвіді дослідника;

– статистичний – базує свої висновки на аналізі наявних статистичних даних. Даний підхід прийнято вважати більш об'єктивним, оскільки він полягає в аналізі конкретних даних за деякі минулі періоди (місяці) і побудові на цій основі залежності сумарних витрат від об'єму реалізації продукції.

Найвищої ефективності діяльності підприємства можна добитися лише завдяки управлінню витратами.

Рис. 1. Класифікація витрат за її ознаками

Отже, для того, щоб більш ефективно і раціонально використовувати ресурси у виробництві, потрібно на підприємствах розробляти і реалізовувати стратегії зниження собівартості продукції. Це дасть змогу підприємству досягти зниження витрат ресурсів на виробництво продукції. А, це, у свою чергу, уможливує ефективний контроль за витрачанням ресурсів.

Виходячи з вище сказаного, можна зрозуміти, що правильна організація управління витратами дозволяє досягати значних результатів в короткий період часу, підвищувати рентабельність виробництва, збільшувати обсяги реалізації, знижувати втрати, що підтверджує актуальність та практична значущість даної тематики досліджень.

Обов'язком кожного працівника підприємства є виявлення й використання чинників економії ресурсів: зростання продуктивності та економії живої праці, зниження загальної ресурсомісткості виробництва, зниження витрат.

Перераховані чинники складають складну систему управління витратами підприємства і забезпечують його успішне функціонування і збереження конкурентних позицій.

Досягти ефективності діяльності підприємства можна шляхом оптимізації виробничих процесів, раціоналізації використання ресурсів, а також шляхом виявлення і залучення всіх резервів підприємства. Отже, виходячи з вище сказаного, виробники з низькими витратами звичайно досягають переваг за рахунок постійної економії у всіх ланках ланцюжка цінностей. Використовуються усі шляхи і жодна сфера без уваги не залишається.

Підприємство з низькими витратами мають корпоративну культуру, орієнтовану на економію, яка характеризує нетерпимість до втрат, активним дотриманням бюджетних вимог, широкою участю персоналу в контролюванні рівня витрат і відсутністю привілеїв у роботі виконавців. Такі підприємства є чемпіонами з ощадливості, вони зазвичай агресивні в пошуку засобів на проекти, які обіцяють подальше зниження витрат. В майбутньому цінова конкуренція стане основною силою на ринку і більш сильні підприємства будуть витіснити менш успішні підприємства.

Література:

1. Чорна М.В., Смірнова П.В., Бугріменко Р.М. Управління витратами: навч. посібник. Х., 2017. 166 с.
2. Управління витратами: навч. посібник. Кам'янське: ДДТУ, 2018. 305 с.